

Je to bod zlomu?

- CZ24 News | 29. ledna 2022

SVĚT: Akciové burzy po většinu tohoto týdne trávily obchodování v červených číslech. Padala povětšinou celá Evropa. Výprodeje v akciovém světě přitom trvaly již od předešlého týdne a jeho důvody byly snadno čitelné: poněkud zvlgarizovaně řečeno, jednalo se o strach z růstu úrokových sazeb.

Je to vlastně celkem jednoduchá matematika. Centrální banky po celém světě v uplynulých zhruba třinácti letech jak zběsilé tiskly peníze v naději, že tím nakopnou hospodářský růst. Případně – jako třeba v Evropě – že tím ještě navíc zmírní deflaci, které se (mezi námi zcela zbytečně) obávaly. Dlouhodobé tisknutí peněz sice pro nakopnutí růstu nefungovalo, ale centrální banky měly jednoduchou odpověď – stejně chybnou, jako těžko vyvratitelnou: Kdybychom to nedělali, byl by hospodářský růst ještě mizernější.

Tím se roky natlakovávalo podhoubí pro ohromný inflační růst. Známky inflace byly dobře vidět už v předešlých letech, kdy centrální banky se stále tvářily, jako že inflaci nevidí. To když prudce rostly ceny cenných papírů nebo nemovitostí. Ve skutečnosti šlo o inflační růst, který se pomalu přetavoval do růstu cen energií, růstu cen v průmyslu... až nakonec do spotřebitelských cen. Teprve v tu chvíli se centrální banky světa probraly z transu a došly ke zjištění, že by taky měly proti inflaci něco začít dělat. Ale bylo už pozdě. Inflace tu už je. Je tu kvantum peněz natlačené do oběhu. A pokud by centrální banky tyto peníze natlačené do oběhu zase stáhly, dojde přesně tomu, čeho se uplynulých 13 let bály: Totiž k závažnému hospodářskému poklesu, k bankrotům firem. A tak se s tím budou centrální banky zase jenom crcat a budou víc mluvit než jednat. A inflace tu zůstane dlouho.

I nejmenší finanční příspěvek velice pomáhá! Děkujeme!

CHCI PŘISPĚT

Každopádně úplně nic ale centrální banky dělat taky nemohou. To by jaksi nevypadalo moc dobře. A tak začaly v rámci „boje“ proti inflaci, kterou samy roky zakládaly, zvyšovat úrokové sazby. Pozdě sice, ale ano – je nepopiratelné, že vyšší úrokové sazby působí protiinflačně. Jenomže mají i řadu vedlejších efektů.

Vyšší úroky jednak ztíží přístup k úvěrům nezdravým akciovým firmám, jednak také způsobí to, že nebude v oběhu takový přetlak peněz, který spekulanti umisťují právě do akcií, a tím jejich ceny vyháněli vzhůru. Jinými slovy, na akciových trzích moc co slavit není, ten hlavní mejdan už skončil. Teď už v tom „nejlepším“ případě zůstanou úrokové sazby beze změny, jako třeba v eurozóně, anebo porostou, jako třeba ve Spojených státech nebo v České republice. Akcie sice pravděpodobně ještě nejsou na začátku mohutného vyfouknutí své cenové bubliny, toto je zatím zřejmě jen dočasný výprodej a to „hlavní“ teprve přijde až za pár měsíců, ale tak jako tak, letos se rozhodně nezopakuje veleúspěšný rok, jaký akcie zažívaly loni.

Není to jen bohupustá teorie. Optimismus na akciových trzích se skutečně vypařil. To právě proto akciové trhy poslední týden padaly. A dokonáno bylo v závěru tohoto týdne, když americká centrální banka Fed oficiálně potvrdila, co se dosud jen tušilo: Totiž že je ochotná viditelně zpříšňovat svou měnovou politiku.

Aktuálně sice ještě úrokové sazby Fedu nevzrostly, ale téměř jistě se tak stane v březnu. Do té doby zároveň skončí kvantitativní uvolňování, které právě vešlo pod známost spíš pod lidovým označením „tisk peněz“. Může se snadno stát, že úrokové sazby Fedu letos vyskočí nejméně o 100 bazických bodů neboli jeden procentní bod. Na konci roku by tak úrokové sazby Fedu měly být nad 1 %. Samozřejmě to může vypadat jako skoro nic v porovnání s tím, že sazby České národní banky už brzy vyskočí nad 4 %. Jenže americký Fed vším, co dělá, podpírá největší ekonomiku světa. Nastavení jeho úrokových sazeb ovlivňuje to, za kolik si budou půjčovat domácnosti, firmy a vlastně i státy. Zároveň sazby Fedu ovlivňují, jak budou investoři financovat své investice na trzích. Fed tak svými kroky jednoznačně zchladí náladu na finančních trzích. Na všech trzích. Tedy na globálních trzích. Tedy i v Evropě. Tedy i u nás.

Svým způsobem se tedy nacházíme v jakémsi bodu zlomu. Poměry v globální ekonomice se mění. Pro cenné papíry nastávají těžší časy. A s nimi třeba i pro podílové nebo penzijní fondy.

AUTOR: Markéta Šichtařová

[ZDROJ](#)